บทความวิจัย

แนวทางการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

The Establishment of the Naval Shipyard and Technology Center to Support the National Defense Industry

วิสิทธิ์ กุลสมบูรณ์สินธ์
กรมอิเล็กทรอนิกส์ทหารเรือ
แหลมฟ้าผ่าพระสมุทรเจดีย์ สมุทรปราการ 10290

Wisit Kulsomboonsin
Naval Electronics Department
LaemFaPhaPhraSamutChediSamutPrakan 10290

E-mail: wisitkul@gmail.com

วันที่รับบทความ : 27 กันยายน 2564
วันที่แก้ไขบทความ : 23 พฤศจิกายน 2564
วันที่ตอบรับบทความ : 23 พฤศจิกายน 2564

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดตั้งและรูปแบบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงความเป็นไปได้และข้อกำหนดด้านความเสี่ยงในการจัดตั้งองค์กร ข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งองค์กร ศึกษาและวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากนั้นได้นำผลการวิเคราะห์มาประมวลและพิจารณาความเชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผล แนวคิด นโยบาย ทฤษฎีตามหลักวิชาการ ตลอดจนได้ทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และนำข้อมูลที่ได้ศึกษาวิจัยมาบูรณาการเป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือ ฯซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และนโยบายของกระทรวงกลาโหม

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือสรุปได้ดังนี้ (1) การจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ในรูปแบบบริษัทจำกัด โดยมี บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นและให้กองทัพเรือเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแล (2) รูปแบบในการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ มุ่งเน้นการบริหารจัดการอย่างครบวงจร ครอบคลุมการวิจัย และพัฒนา รวมถึงการบริหารจัดการโครงการและให้คำปรึกษาโดยเฉพาะการผลักดันนวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติ (3) กำหนดใช้พื้นที่กองทัพเรือบริเวณหาดน้ำหนาวตำบลแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เป็นพื้นที่ในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสอดคล้องต่อการใช้งานและการลงทุน นำไปสู่การต่อยอดการพัฒนาการจัดตั้งองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

คำสำคัญ : ศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ, อุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

Abstract

The purpose of this research is to study the establishment and management model of the Naval Shipyard and Technology Centre to support the national defense industry.The researcher examined the feasibility, risk requirements and various legislation relevant to the organisation's establishment. In addition, we have studied and analysed the strengths, weaknesses, opportunities and obstacles. The analysis results are used to compile and consider the relationship, rationality, concepts, policies and theoretical principles, as well as to perform comparative studies with countries in Southeast Asia. The findings of this study can be integrated into the recommendations for the establishment of the Naval Shipyard and Technology Centre to support the national defense industry under the 20-year national strategy, The 12th National conomic and Social Development Plan and the Ministry of Defense Policy.

The results of this study for establishing the Naval Shipyard and Technology Centre to support the national defence industry have the following important components: 1) Establishment of the Naval Shipyard and Technology Centre in the form of a limited company with The Bangkok Dock Company (1957) Limited as a shareholder and the Navy as operator of the Ship Maintenance centre. 2) The operational concept of the Naval Shipyard and Technology Centre focuses on the complete range of operations. It covers research and development, project management and consultancy, especially driving innovation into action. 3) The target area is Nam Nao Beach, Samae San Subdistrict, Sattahip District, ChonBuri Province. It is an appropriate area for establishing the Naval Shipyard and Technology Center under the usability and investment and leads to the development of an organisation with efficiency and continuity.

Keywords: Naval Shipyard and Technology Center, National Defense Industry.

บทนำ

อุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือ เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศ ซึ่งทุกประเทศทั่วโลกยอมรับว่าอุตสาหกรรมต่อเรือและซ่อมเรือนั้น เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพราะจะทำให้การสนับสนุนประเทศด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งในยามสงบและในยามสงคราม เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างกำลังอำนาจของชาติทางทะเล ซึ่งประเทศที่มีอาณาเขตติดกับทะเลหรือรัฐชายฝั่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาให้อุตสาหกรรมนี้ให้มีความเข้มแข็ง มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และเป็นอุตสาหกรรมที่ช่วยสนับสนุนกิจการเดินเรือ การขนส่งทางทะเล และกิจการค้าระหว่างประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจากข้อมูลที่สำคัญของรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการจ้างศึกษา สำรวจและออกแบบงานก่อสร้างศูนย์วิจัยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมทางทหาร พื้นที่ Defense-related Industry Research Zone เสนอต่อกรมอู่ทหารเรือ กองทัพเรือ โดยสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นการนำประเด็นปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนานวัตกรรมอย่างยั่งยืนสำหรับอุตสาหกรรมความมั่นคงทางทะเลของประเทศไทยมาศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มการดำเนินงานของอุตสาหกรรมฯ ดังกล่าว สรุปเป็นอุปสรรค 4 ด้านดังนี้

1. การขาดการสนับสนุนและผลักดันเชิงนโยบายและกฎหมายจากภาครัฐ
2. การขาดอุปสงค์ในปริมาณที่มากพอและต่อเนื่อง
3. การขาดผู้ผลิตและผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีศักยภาพภายในประเทศไทย
4. การลงทุนและพัฒนาที่ไม่สามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงโครงสร้างและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
2. เพื่อศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาของการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 การวิจัยนี้ จะเน้นการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

1.2 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวทางและรูปแบบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงจากหน่วยงานต่าง ๆ ของกองทัพเรือ อาทิเช่น กรมอู่ทหารเรือ กรมอิเล็กทรอนิกส์ทหารเรือ เป็นต้น สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ,บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด และสมาคมต่อเรือและซ่อมเรือไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
2. ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรค ข้อขัดข้องของการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
3. เสนอแนะแนวทางในการจัดตั้ง และรูปแบบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย

การดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อให้ได้แนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศและส่งเสริมกิจการพาณิชยนาวีมีการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบข้อมูลที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560–2564
3. นโยบายด้านความมั่นคง
4. พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. 2558 (14 กันยายน พ.ศ. 2558)
5. พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 (10 พฤษภาคม พ.ศ. 2561)
6. พระราชบัญญัติการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน พ.ศ. 2562 (6 มีนาคม พ.ศ. 2562)
7. พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2562 (9 มีนาคม พ.ศ. 2562)
8. พระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. 2562 (26 เมษายน พ.ศ. 2562)
9. แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ (Strategy)
10. แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลพันธกิจ (Mission Model)
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พุทธศักราช 2561-2580) และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ เพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ประชาชนมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยเสริมสร้างการวิจัยและพัฒนาควบคู่ไปกับการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และมิตรประเทศในการสร้างองค์ความรู้และแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ พร้อมทั้งส่งเสริมนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์แห่งชาติ ปลอดพ้นจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการป้องกันประเทศ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง ในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ สามารถบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

กระทรวงกลาโหมในฐานะที่มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกัน และรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ ซึ่งการเตรียมความพร้อมรบของกองทัพจะเกิดขึ้นได้นั้น จะต้องมีความพร้อมของทรัพยากรที่สำคัญ 2 ประการคือ 1) ความพร้อมในด้านกำลังพล และ 2) ความพร้อมด้านยุทโธปกรณ์ในการเตรียมความพร้อมด้านยุทโธปกรณ์ภายใต้งบประมาณจำกัด จึงจำเป็นจะต้องมีแนวทางการดำเนินการที่แตกต่างออกไปจากประเทศที่มีความมั่งคั่ง ดังนั้นการดำรงอยู่ได้ภายใต้การพึ่งพาตนเอง ลดการนำเข้า ไม่สะสมเกินความจำเป็น แต่สามารถระดมสรรพกำลังได้เมื่อเผชิญกับสภาวะฉุกเฉิน ซึ่งการปฏิบัติทั้งหมดนี้ จะเป็นไปได้เมื่อมีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างกระทรวงกลาโหมกับภาคเอกชนในประเทศในการดำเนินกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ โดยการประกอบกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศของภาคเอกชนภายใต้การกำกับของภาครัฐ โดยมีวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติเทคโนโลยีป้องกันประเทศ พ.ศ. 2562 ในด้านการค้นคว้า วิจัย และพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีป้องกันประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ หน่วยงานอื่นของรัฐและภาคเอกชน

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดของการวิจัย

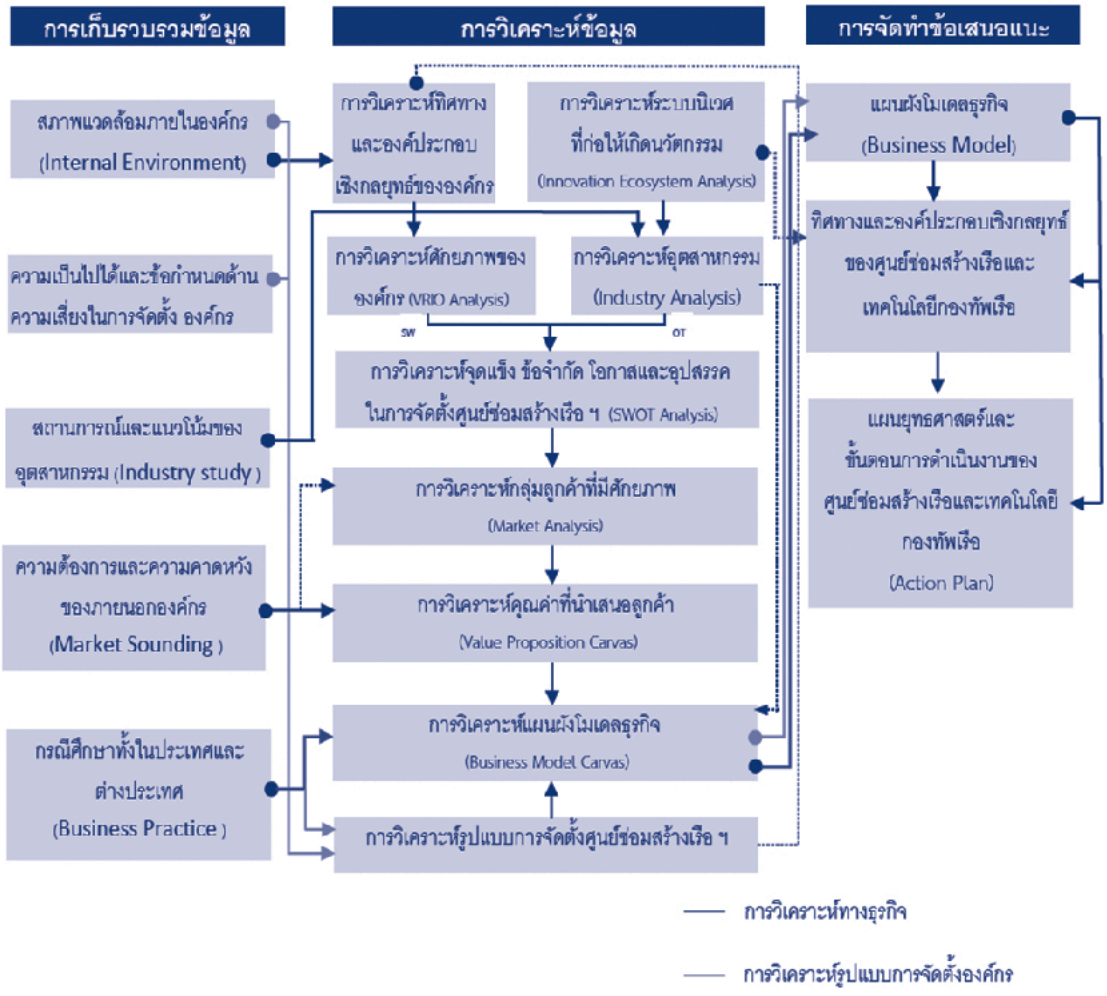

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สำหรับกรอบแนวคิดของการวิจัยนั้น เริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นโดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมภายในของกองทัพเรือเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ ความเป็นไปได้และความเสี่ยงในการจัดตั้งองค์กร การศึกษาถึงข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งองค์กร เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์กรนี้ สถานการณ์และแนวโน้มของอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์และทำนายแนวโน้มในอนาคตของกลุ่มอุตสาหกรรมทางเรือและทางทะเลเพื่อตอบสนองต่อการดำเนินธุรกิจในอนาคตรวมถึงช่องว่างทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้ศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการของกองทัพเรือและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสุดท้ายจะใช้กรณีศึกษาองค์กรที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ มาประกอบการศึกษาวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค นำผลการศึกษาวิเคราะห์มาประมวลความเชื่อมโยงความเป็นเหตุเป็นผล แนวคิด นโยบาย ตามหลักวิชาการนำมาบูรณาการเป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีแนวทางการดำเนินการวิจัย เริ่มต้นจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมภายใน (Internal Environment) ของกองทัพเรือก่อน ทั้งนี้เพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งในการที่จะให้ศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ แห่งนี้เป็นเสาหลักทางด้านวิศวกรรมให้กับกองทัพเรือ ความเป็นไปได้และข้อกำหนดด้านความเสี่ยงในการจัดตั้งองค์กรหมายถึงการศึกษาถึงข้อกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งองค์กร เพื่อให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์กรนี้ สถานการณ์และแนวโน้มของอุตสาหกรรม (Industry study) ที่มีความสำคัญต่อการวิเคราะห์และทำนายแนวโน้มในอนาคตของกลุ่มอุตสาหกรรมทางเรือและทางทะเลทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อการดำเนินธุรกิจของศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือต่อไปในอนาคต ความต้องการและความคาดหวังของภายนอกองค์กร (Market Sounding) ซึ่งในส่วนนี้ จะเป็นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In Depth Interview) ต่อกลุ่มผู้บริหารระดับสูงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทและความรับผิดชอบในการบริหารจัดการ และมีประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการและด้านการต่อเรือ จากแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended) เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางในการจัดตั้งและรูปแบบในการบริหารจัดการศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ รวมถึงช่องว่างทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทางเรือและทางทะเลรวมถึงอุตสาหกรรมป้องกันประเทศด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่นี้ สามารถที่จะตอบสนองต่อความต้องการของกองทัพเรือและอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้อย่างลงตัว โดยสุดท้ายจะใช้กรณีศึกษาองค์กรที่ประสบความสำเร็จทั้งในประเทศและต่างประเทศ มาประกอบการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ แห่งนี้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้ นำมาซึ่งผลของการวิเคราะห์เพื่อจัดสร้างรูปแบบทางธุรกิจ รวมถึงวิเคราะห์ถึงระบบนิเวศขององค์กรที่ก่อให้เกิดนวัตกรรม และดำเนินการวิเคราะห์ศักยภาพขององค์กรด้วยเทคนิค VRIO Analysis เพื่อนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง ข้อจำกัด โอกาส และอุปสรรคในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ (SWOT Analysis) รวมถึงการวิเคราะห์กลุ่มลูกค้าที่มีศักยภาพ (Market Analysis) และการวิเคราะห์คุณค่าที่นำเสนอแก่ลูกค้าและแผนผังโมเดลธุรกิจ รูปแบบการจัดตั้งองค์กร จากนั้นจะนำข้อมูลประกอบทั้งหมด จัดทำข้อเสนอแนะถึงแผนผังโมเดลธุรกิจ (Business Model) ทิศทางและองค์ประกอบเชิงกลยุทธ์ของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ที่สำคัญจะต้องกำหนดแผนยุทธศาสตร์และขั้นตอนการดำเนินงาน (Action Plan) ของศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ได้รับทราบข้อมูลเชิงโครงสร้างและปัจจัยต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศสรุปได้ ดังนี้

1.1 ทรัพยากรหลัก (Key Resources) หน่วยงานภายในกองทัพเรือ

เพื่อการผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินการในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ทรัพยากรหลักที่สำคัญต่อการดำเนินการมีทั้งสิ้น 5 ส่วนหลัก ดังนี้

1.1.1 โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือ และอุปกรณ์สำหรับการซ่อมและสร้างเรือ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนา ระบบสาธารณูปโภคและระบบต่าง ๆ

1.1.2 ความรู้/ความเชี่ยวชาญ บุคลากรที่มีประสบการณ์ ความรู้ในส่วนของความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและบุคลากรด้านการบริหารงานวิศวกรรมและการบริหารธุรกิจ

1.1.3 เครือข่ายพันธมิตร ในด้านที่มีความสำคัญต่อการดำเนินการของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ

1.1.4 แหล่งเงินทุน เงินทุนที่เพียงพอและต่อเนื่องเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้การจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ

1.1.5 ความน่าเชื่อถือ ความน่าเชื่อถือเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในการดึงดูดทั้งลูกค้าและพันธมิตรทางการค้าเข้ามาร่วมดำเนินการ

1.2 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ(Key Success Factors) ปัจจัยที่สนับสนุนและผลักดันศักยภาพในการจัด

ตั้งและดำเนินงานศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือนั้นมีหลากหลายปัจจัย ในขณะที่ทรัพยากรในการขับเคลื่อนการจัดตั้งและดำเนินงานฯ ดังกล่าว ล้วนมีอยู่อย่างจำกัด เช่น บุคลากร เวลา งบประมาณ เป็นต้น จึงเป็นสาเหตุที่การขับเคลื่อนฯ จำเป็นที่จะต้องมีการลำดับความสำคัญในการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนฯ ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลภายใต้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดโดยสรุป ดังนี้

1.2.1 การนำแนวทางการพัฒนาองค์กรมาใช้ในการดำเนินการ (Innovative Organization Approach)

1.2.2 การผลักดันและขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่อง (Continuous Implementation)

1.2.3 การบริหารจัดการแบบองค์รวม (Holistic Management)

1.2.4 การขับเคลื่อนโดยผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้าน (Specific Practitioner)

1.2.5 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder-oriented)

2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ โดยสรุปมีอุปสรรค 4 ด้านได้แก่

2.1 การขาดการสนับสนุนและผลักดันเชิงนโยบายและกฎหมายจากภาครัฐ

2.2 การขาดอุปสงค์ในปริมาณที่มากพอและต่อเนื่อง

2.3 การขาดผู้ผลิตและผู้จัดหาวัตถุดิบที่มีศักยภาพภายในประเทศไทย

2.4 การลงทุนและพัฒนาที่ไม่สามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกในระยะยาว

3. แนวทางในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือและเทคโนโลยีกองทัพเรือ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศโดยสรุปมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ด้านได้แก่

3.1 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ในมิติของกฎหมายและข้อกำหนดและมิติด้านการผลักดันศักยภาพการดำเนินงาน: จากการศึกษาและวิเคราะห์ พบว่าการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ในรูปแบบบริษัทจำกัด โดยมี บริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด เป็นผู้ถือหุ้นในศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ จะส่งผลให้กองทัพเรือสามารถกำกับดูแลศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ รวมถึงขอบเขตการดำเนินธุรกิจมีความหลากหลายและมีความเป็นไปได้ในการจัดตั้งภายใต้ข้อจำกัดต่าง ๆ มากที่สุด

3.2 รูปแบบการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ: แนวทางการดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ มุ่งเน้นการบริหารจัดการอย่างครบวงจร ครอบคลุมการวิจัย และพัฒนา รวมถึงการบริหารจัดการโครงการและให้คำปรึกษาโดยเฉพาะการผลักดันนวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติ โดยแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามารถทางการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมความมั่นคงทางทะเล

3.3 การใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ: เพื่อรองรับการจัดตั้งและดำเนินงานของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ จึงมีการวิเคราะห์และจัดทำแนวคิดการใช้ประโยชน์พื้นที่โดยกำหนดพื้นที่ของกองทัพเรือบริเวณหาดน้ำหนาว ตำบลแสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

ข้อเสนอแนะ

จากสรุปผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.1 จัดทำแนวทางการดำเนินงานขององค์กร (Business Model) ผลการวิเคราะห์ความต้องการทางการตลาดแผนธุรกิจขององค์กร, ค่านิยม, วัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมและคำแนะนำเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advisory)

1.2 ศึกษากฎหมาย พระราชบัญญัติต่าง ๆ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้งและการดำเนินงานขององค์กร เพื่อนำไปกำหนดรูปแบบ วัตถุประสงค์ และโครงสร้างขององค์กร

1.3 จัดทำแผนยุทธศาสตร์และขั้นตอนการดำเนินงานการจัดตั้งองค์กรระยะ 3-5 ปี และแนวคิดในการออกแบบอาคาร และผังบริเวณ ซึ่งในการจัดทำแผนและขั้นตอนการดำเนินงานการจัดตั้งองค์กรจะเป็นรายละเอียดของการจัดทำแผนการจัดตั้งและเตรียมความพร้อมองค์กรในระยะเวลา 3-5 ปี จำแนกเป็น 4 หมวดหลัก ได้แก่ 1) ด้านทรัพยากรบุคคล 2) ด้านการเงิน 3) ด้านโครงสร้างพื้นฐานในการดำเนินงาน และ 4) ด้านแนวทางการบริหารจัดการ โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์กระบวนการในการจัดตั้งขององค์กรในแต่ละด้านที่สำคัญ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัด

ตั้งองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว

1.4 จัดทำประมาณการความต้องการงบประมาณในการดำเนินโครงการโดยสังเขป โดยแบ่งเป็นงบประมาณค่าก่อสร้าง และค่าบริหารโครงการในช่วงเริ่มต้นของการจัดตั้งองค์กร รวมทั้ง แผนดำเนินงานในแต่ละปี

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 โครงการจัดตั้งศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ เป็นโครงการขนาดใหญ่ ใช้งบประมาณในการดำเนินการเป็นจำนวนมาก และเป็นการลงทุนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องมีมาตรการอื่น ๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ประกอบการหากรัฐบาลไม่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะประสบความสำเร็จได้ยาก

2.2 โครงสร้างของบริษัท อู่กรุงเทพ จำกัด จำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างใหม่เพื่อให้รองรับกับโครงการในอนาคต โดยการบรรจุช่างเทคนิคที่เป็นพนักงานประจำในสายการผลิตเพิ่มเติม

2.3 สถานที่ตั้งของศูนย์ซ่อมสร้างเรือฯ ควรจะหามาตรการด้านการรักษาความปลอดภัย และการรักษาความลับทางราชการที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้หรือพิจารณาศึกษาเปรียบเทียบกับการดำเนินกิจการของอู่เรือมิตรประเทศที่มีจุดเริ่มต้นและพัฒนามาจากอู่ของทหารเรือ

บรรณานุกรม

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัย

กฤษณ์ ศรีสัมฤทธิ์, นาวาเอก.“การพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างและซ่อมเรือ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2558.

คณะอนุกรรมาธิการศึกษาการพัฒนาและส่งเสริมเขตอุตสาหกรรมต่อเรือและมาตรการสนับสนุน “รายงานการศึกษาการพัฒนาและส่งเสริมเขตอุตสาหกรรมต่อเรือและมาตรการสนับสนุน”. พ.ศ. 2558.

ชัยชาญ ช้างมงคล, พลตรี. “นโยบายเพื่อการส่งเสริมกิจการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2553.

อวิรุทธิ์ ฉัตรมาลาทอง. “ยุทธศาสตร์และโมเดลพันธกิจเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยสู่มหาวิทยาลัยเชิงประกอบการ”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาอุดมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2560.

กฎหมาย

“แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 133, 30 ธันวาคม 2559, หน้า 82-169.